

ombudsman
veřejný ochránce práv

Dětský domov se školou, středisko výchovné péče a základní škola Býchory

---

Zpráva z návštěvy zařízení

Adresa zařízení:	Býchory 152, 280 02 Kolín
Zřizovatel:	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
Ředitel:	Mgr. Václav Lebduška
Typ zařízení:	dětský domov se školou
Kapacita:	48 dětí
Datum návštěvy:	16. – 17. dubna 2019
Datum vydání zprávy:	28. srpna 2019
Návštěvu provedli:	Mgr. Bc. Tereza Gajdušková, Mgr. Tereza Hanelová, Mgr. Štěpán Jílka, Mgr. Tereza Konrádová, Mgr. Veronika Sedláková

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D.
veřejná ochránkyně práv

Obsah

Úvodní informace	3
Shrnutí	6
Aktuální problémy související se změnou ředitele	8
Další aspekty života v zařízení	11
1. Umisťování sourozenců	11
2. Hodnocení dětí	12
3. Postup při úmyslném zničení majetku zařízení	14
4. Kapesné	15
5. Samostatné vycházky	17
6. Stravování	17
7. Používání mobilních telefonů	18
8. Přístup k internetu	19
9. Postup při nepovolení pobytu mimo zařízení	20
Přehled opatření k nápravě	21

Úvodní informace

Systematická návštěva a její cíl

Na základě ustanovení § 1 odst. 3 a 4 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, vykonávám činnost národního preventivního mechanismu, v jehož rámci provádím **systematické návštěvy míst (zařízení), v nichž se nacházejí nebo mohou nacházet osoby omezené na svobodě**. Důvodem omezení na svobodě je rozhodnutí orgánu veřejné moci, nebo závislost osoby na poskytované péči. Cílem systematických návštěv je posílit ochranu osob omezených na svobodě před všemi formami špatného zacházení.¹ Školská zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy představují zařízení ve smyslu § 1 odst. 4 písm. a) a c) zákona o veřejném ochránci práv.

Návštěvy probíhají zásadně neohlášeně a jejich provedením zpravidla pověřuji pracovníky Kanceláře veřejného ochránce práv.² Pracovníky jsou právníci, psychologové a speciální pedagogové. Šetření spočívá v prohlídce zařízení, pozorování, rozhovorech s vedoucím, zaměstnanci a pacienty, studiu vnitřních předpisů zařízení a dokumentace včetně zdravotnické.³ Charakter návštěv je **preventivní, s cílem působit do budoucna** a zvyšovat standard poskytování péče o děti v České republice.

Zpráva z návštěvy a vyjádření zařízení

Z každé systematické návštěvy **pořizuji zprávu, jejíž součástí mohou být návrhy opatření k nápravě**. Zpráva slouží k dialogu se zařízeními a jako vodítko k prevenci nebo odstranění špatného zacházení. Zpráva nepopisuje praxi zařízení, která odpovídá dobrým standardům zacházení. Proto může působit negativním dojmem. Prosím čtenáře, aby zprávu četli s tímto vědomím a nepovažovali mé závěry za nedocnění náročné práce zařízení.

Zprávu zašlu zařízení a vyzvu je, aby se k mým zjištěním a navrženým opatřením vyjádřilo.⁴ Jsem připravena zabývat se předloženými argumenty. Navržená opatření k nápravě jsou zpravidla různá svou naléhavostí, náročností a dobou potřebnou k provedení. Při jejich formulaci navrhuji také termín realizace, přičemž očekávám, že zařízení jej buď respektuje, anebo odůvodněně navrhne jiný termín. Pro snazší orientaci poskytuji v závěru zprávy jejich přehled.

---

1 Špatným zacházením se rozumí jednání, které nerespektuje lidskou důstojnost a dosahuje určitého stupně závažnosti (samo o sobě, nebo při kumulativním účinku jednotlivých zásahů). Ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy může mít špatné zacházení například podobu nerespektování práva na soukromí, práva na rodinný život (neoprávněné omezování kontaktu s rodinou), posilování závislosti na poskytované péči, nerespektování sociální autonomie a práva dítěte na spoluúčast při rozhodování o vlastním životě.

2 V souladu s § 25 odst. 6 zákona o veřejném ochránci práv.

3 V souladu s § 21a ve spojení s § 15 zákona o veřejném ochránci práv.

4 Ustanovení § 21a odst. 3 a 4 zákona o veřejném ochránci práv.

- Bezodkladná opatření je třeba provést zpravidla do 7 dnů od obdržení zprávy. Je-li jejich realizace náročná, je třeba je provést v nejkratší možné době. Za bezodkladná pokládám opatření, která považuji za naléhavá a přikládám jim velkou důležitost, anebo která považuji za objektivně snadno realizovatelná.
- Opatření s delší lhůtou je třeba provést ve stanovené lhůtě, zpravidla do jednoho, tří, šesti měsíců, jednoho roku.
- Opatření s průběžným plněním formuluji tam, kde je třeba zavést do praxe určitý pracovní postup nebo styl práce, nebo naopak něčeho se napříště zdržet. Očekávám, že se tak stane bezodkladně a bude se dbát na uplatňování do budoucna.

Očekávám, že zařízení ve vyjádření ke zprávě (1) sdělí, že opatření bylo realizováno a jak, nebo (2) kdy a jak se tak stane, nebo (3) navrhne jeho alternativu.

Shledám-li vyjádření zařízení nebo dalších oslovených orgánů dostatečným, vyrozumím je o tom. Mohu si rovněž vyžádat doplňující vyjádření. Rozhodující je pak vysvětlení zjištěných pochybení, doložení navržených opatření k nápravě či hodnověrný příslib jejich realizace. **Neshledám-li vyjádření zařízení nebo dalších oslovených orgánů dostatečným**, vyrozumím o tom nadřízený úřad (případně vládu, není-li nadřízeného úřadu), případně informuji veřejnost.⁵ Rovněž mohu přijet na kontrolní návštěvu.

Po ukončení vzájemné komunikace **zveřejním anonymizovanou zprávu z návštěvy zařízení** (s výjimkou jmen osob pověřených vedením zařízení), včetně obdrženého vyjádření, na svých internetových stránkách⁶ a v databázi Evidence stanovisek ochránce ESO.⁷

Po provedení série souvisejících návštěv **vydávám tzv. souhrnnou zprávu**. Tu také zveřejňuji a doručuji příslušným orgánům veřejné moci. V souhrnné zprávě bez vazby na konkrétní navštívené zařízení shrnuji svá zjištění a doporučená opatření k nápravě, navrhuji systémová doporučení, případně formuluji standard dobrého zacházení. Cílem také je, aby zpráva byla k dispozici nenavštíveným zařízení jako vodítko k odstranění nebo prevenci špatného zacházení.

---

5 Tzv. sankční opatření, u kterých se postupuje obdobně podle § 20 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv.

6 Veřejný ochránce práv - ombudsman [online]. Brno: © Kancelář veřejného ochránce práv [cit. 2019-06-02]. Dostupné z: <http://www.ochrance.cz/ochrana-osob-omezenych-na-svobode/>.

7 Evidence stanovisek ochránce (ESO) je dostupná z: <http://eso.ochrance.cz/Vyhledavani/Search>.

Charakteristika zařízení

Dětský domov se školou, středisko výchovné péče a základní škola Býchory je školským zařízením pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy zřizovaným Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

Návštěva byla zaměřena **výhradně na dětský domov se školou** (dále také jen „zařízení“), některá opatření se přesto mohou dotknout také zbylých částí.

Kapacita dětského domova se školou je 48 lůžek v 6 rodinných skupinách. Zařízení je koedukované, rodinné skupiny nikoliv. V době návštěvy bylo v zařízení evidováno 44 dětí (včetně dvou zletilých nezaopatřených osob). Žádnému z umístěných dětí nebyla nařízena ochranná výchova.

Průběh návštěvy

Návštěva proběhla ve dnech 16. – 17. dubna 2019 bez předchozího ohlášení. Ředitel byl o návštěvě osobně informován při jejím zahájení. Zaměstnanci Kanceláře veřejného ochránce práv (dále jen „Kancelář“) mu předali pověření k provedení návštěvy, vyžádali si potřebnou součinnost a dokumentaci.

Návštěvu provedli právníci Kanceláře veřejného ochránce práv Mgr. Bc. Tereza Gajdušková, Mgr. Tereza Hanelová, Mgr. Štěpán Jílka a Mgr. Veronika Sedláková. Na šetření se též podílela pověřená expertka z oboru institucionální výchovy psycholožka Mgr. Tereza Konrádová.

Zaměstnanci Kanceláře hovořili s ředitelem zařízení, jeho zástupkyní, se sociální pracovnící, etopedkou, psycholožkou, vedoucí vychovatelkou, sloužícími vychovatelkami a vychovateli a s přítomnými dětmi. Na místě zastížený personál poskytl veškerou součinnost, za což děkuji. Oceňuji také ochotu ředitele vést podnětný dialog ke zlepšení poskytované péče již v průběhu návštěvy.

Shrnutí

V zařízení jsem **neobjevila případ špatného zacházení s dětmi**. Návštěva proběhla necelé čtyři měsíce po změně na postu ředitele, což bylo citelně znát zejména na celkové atmosféře v zařízení. Na dětech se v době návštěvy velmi výrazně projevovaly přetrvávající spory mezi současnými i bývalými zaměstnanci, některé z dětí se zároveň ještě neztotožnily se změnami ve fungování zařízení, které nový ředitel nastolil.

S ohledem na výše uvedené jsem se bezprostředně po ukončení návštěvy obrátila na ředitele s několika doporučeními pro stabilizaci situace v zařízení. Tato krátce shrnuji také v úvodu této zprávy. Nadto přidávám několik dalších postřehů, jež souvisejí s péčí o děti v zařízení a které se mně podařilo i v poněkud nestandardní atmosféře v zařízení rozklíčovat, např. v oblasti hodnocení dětí, vyplácení kapesného, stravování, přístupu dětí k mobilům a internetu, samostatných vycházek apod.

Jsem si plně vědoma toho, že návštěva probíhala uprostřed změn, které nový ředitel nastartoval a jež měly povětšinou konstruktivní a pozitivní charakter, a je tedy možné, že některá mnou navržená opatření jsou již bezpředmětná. V takovém případě žádám ředitele, aby mě o tomto informoval.

Závěrem bych chtěla ředitele ujistit, že navzdory problémům, které se v době návštěvy v zařízení vyskytovaly, bylo patrné, že děti mají celkem blízko ke svým kmenovým vychovatelům, obecně vůči nim v rozhovorech vyjadřovaly důvěru.

Aktuální problémy související se změnou ředitele

Děti přicházejí do zařízení často z rozvráceného či jinak neutěšeného rodinného prostředí. Od zařízení se očekává, že jim poskytne bezpečné prostředí a odbornou péči tak, aby mohly plně a harmonicky rozvíjet svou osobnost.⁸

U některých dětí (zejména dívek) byl tento předpoklad v době návštěvy výrazně narušen. Ukázalo se, že jsou nepřiměřeně vtahovány do konfliktů dospělých, prožívají je velmi silně a dle toho také jednají. Konflikty mezi dospělými byla poznamenaná atmosféra v celém zařízení.

Klíčovým momentem pro tento stav byla výměna ředitele, která proběhla k 1. lednu 2019. Děti s bývalým ředitelem pojil silný vztah, některé jej považovaly de facto za člena rodiny, jeho odvolání proto cítily jako velkou křivdu. Jejich nepohodu pravděpodobně umocňoval samotný bývalý ředitel a jeho blízcí, kteří s dětmi i po opuštění zařízení zůstali v kontaktu. Protože však tito nejsou zaměstnanci zařízení, nepřísluší mně jejich jednání nikterak hodnotit.

Stav začal velmi brzy připomínat konfliktní situace v rodinách, kdy jsou děti rodiči nuceny v průběhu rozvodového řízení přiklonit se na stranu jednoho z rodičů v ostrém vymezení vůči druhému. Děti tak mohou prožívat neúnosný konflikt, pocity ohrožení atd. Některé děti v rozhovorech s pracovníky Kanceláře mluvily o svém přání, aby se do zařízení vrátil bývalý ředitel, některé jeho návrat vnímaly dokonce jako své osobní poslání.

Ačkoliv se zlomovým a pro současný stav rozhodujícím momentem jeví odvolání předchozího ředitele a jeho nahrazení ředitelem novým, podle informací získaných na místě nebyla situace v zařízení v pořádku již dlouho předtím. Ze zpráv kontrolních úřadů, které zařízení v minulých letech navštívily, ale i z informací zjištěných při návštěvě vyplývá, že vztahy některých členů personálu byly v posledních letech výrazně narušeny. Oblastní inspektorát práce například při kontrole provedené dne 15. listopadu 2018 zaznamenal, že 65 % z celkem 20 dotazovaných zaměstnanců zaznamenalo v poslední době nepříjemnou atmosféru na poradách, kdy ředitel často zvyšoval hlas a jednal s některými zaměstnanci nevhodným způsobem. Z písemné dokumentace byly patrné také dřívější neshody mezi jednotlivými členy personálu, kteří v zařízení pracují i nyní.

Právě obecně špatná atmosféra v zařízení se pravděpodobně promítla do vysokého počtu mimořádných událostí hlášených Policii ČR. Od začátku roku 2019 do konce měsíce března stejného roku došlo ke třem případům sebepoškození a šesti případům napadení

---

⁸ Ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o výkonu ústavní a ochranné výchovy“).

zaměstnanců či ostatních dětí. V jednom dalším případě (údajný incident mezi dvěma chlapci a ředitelem) bylo zahájeno trestní řízení.

Nový ředitel na vzniklou situaci reagoval několika kroky. Personál zařízení upozornil na to, aby se o konfliktu s bývalým ředitelem či s kýmkoliv jiným nezmiňovali v přítomnosti dětí, ale aby vše řešili na úrovni dospělých. Schůzku si sjednal také s lektorkou jednoho z kroužků, která je zároveň osobou blízkou bývalému řediteli, a domluvil s ní jasná pravidla pro další spolupráci.⁹

Aby navázal bližší vztah s dětmi, rozhodl se nový ředitel pořádat společné sportovní výlety, o první z nich byl podle něj i dětí velký zájem. Nutno říct, že jeho pozice u dětí je velmi složitá. Kromě již zmiňovaného silného vztahu dětí k bývalému řediteli se musí od svého nástupu do funkce postupně vypořádávat se zadlužeností zařízení, což s sebou nese úsporná opatření, a tedy i další nelibost dětí.

Výše popsané kroky, tedy především **odklonění problémů, které existují mezi jednotlivými zaměstnanci, od dětí, vítám a považuji je za zcela zásadní předpoklad zklidnění situace v zařízení.**

Nad rámec těchto opatření jsem řediteli dopisem ze dne 2. května 2019 doporučila realizovat **supervizi pracovníků zařízení**. Vzhledem k aktuální atmosféře se jeví jako velmi vhodná týmová supervize pod vedením externího supervizora s cílem stabilizovat tým a harmonizovat vztahy mezi dospělými tak, aby se negativně nepromítaly do práce s dětmi.

Za vhodnou jsem dále označila **terapeutickou práci s dětmi**, na kterých se současná situace v zařízení výrazně odráží. Způsobů, jak tuto aktivitu realizovat, je vícero a výběr toho nejvhodnějšího jsem ponechala na odbornosti ředitele. Jako jednu z možností jsem po konzultaci s odborníky doporučila **práci se skupinou**. Skupiny by ideálně měly probíhat pravidelně, ale také situačně – v případě mimořádných událostí. Pravidelné skupiny za účasti dvojice dospělých (psycholog – etoped, psycholog – vychovatel) by při vhodném vedení mohly konstruktivním způsobem přerámcovat potřebu dětí podílet se na chodu zařízení, která nyní probíhá na úrovni nepřiměřeného zapojování do spolurozhodování o personálních záležitostech dospělých. Skupiny mohou, ale nemusejí být tematické (témata mohou být také kontraktována, mohou být vyvolána dospělými atd.). Skupina může ošetřit aktuální prožitky, podpořit vnitřní kohezi, zpracovat událost přiměřeným způsobem, společně plánovat kroky, které by takové situaci mohly příště zabránit, neutralizovat případné negativní emoce vůči „viníkovi“. Dalším pozitivním efektem skupinové práce je transparentní komunikace, která může fungovat i jako prevence šikany, nebo paralelní komunikace.

Ředitel mě obratem informoval o tom, že se situace podle jeho názoru uklidnila a že minimálně ze strany personálu zařízení již děti nejsou nijak ovlivňovány (ve smyslu zatahování do případných konfliktů mezi dospělými). Ředitel rovněž deklaroval snahu

---

⁹ Mezi zařízením a lektorkou docházelo k častým sporům či nedorozuměním ohledně účasti dětí na vystoupeních a na trénincích, pravděpodobně se v komunikaci projevovaly osobnostní animozity mezi některými zúčastněnými. Vzniklé spory byly často prezentovány před dětmi, které jinak mají kroužek sám o sobě rády.

navázat od září tohoto roku spolupráci s externím supervizorem. Obojí hodnotím kladně. Na závěr dopisu ředitel detailně popsal systém práce psychologů a etopedů s dětmi, který tak, jak je popsán, odpovídá mým požadavkům.

V této části proto nemám žádná další doporučení, pouze **žádám o informace o aktuálním stavu.**

Další aspekty života v zařízení

---

1. Umisťování sourozenců

Zákon stanoví, že jsou-li v dětském domově se školou umístěni sourozenci, měli by být zařazeni do stejné rodinné skupiny. Do různých rodinných skupin mohou být zařazeni pouze výjimečně, a to zejména z výchovných důvodů.¹⁰ Toto pravidlo vychází z práva dítěte na respektování rodinného života a zachování rodinných svazků deklarovaného jak ústavním právem,¹¹ tak i mezinárodními smlouvami, kterýchž dodržování se Česká republika zavázala.

V zařízení se v době návštěvy nacházely minimálně čtyři sourozenecké dvojice, žádná z nich však v jedné rodinné skupině. Ve dvou případech vidím důvod oddělení v odlišném pohlaví sourozenců (v zařízení v době návštěvy nefungovaly koedukované rodinné skupiny), ve zbylých dvou případech však důvod neznám. Jelikož jsou prostory jednotlivých rodinných skupin uzamykány, sourozenci se setkávají pouze při společných akcích, tedy vždy ve společnosti jiných dětí.

Jednou z těchto dvojic jsou dvanáctiletý chlapec A. a jeho osmiletý bratr B., kteří byli do zařízení umístěni ve stejný den. Starší z nich byl však v době návštěvy zařazen do 3. rodinné skupiny, zatímco mladší do 1. rodinné skupiny.

Druhým případem jsou bratři C. a D., kteří do zařízení přišli z dětského domova. Jako první byl do zařízení umístěn desetiletý chlapec C. a zhruba o dva týdny později také jeho dvanáctiletý bratr D. Návrh na vydání předběžného opatření ohledně přemístění druhého z chlapců do dětského domova se školou byl odůvodněn mimo jiné tím, že o přemístění do tohoto zařízení už bylo rozhodnuto i v případě jeho mladšího bratra a jejich společné přemístění umožní jednodušší adaptaci na nové prostředí. Aby byli chlapci pohromadě, si přála také jejich matka.¹² V době návštěvy však ani oni nebyli zařazeni na stejnou skupinu (stejně jako v případě sourozenců A. a B.), i zde byl jeden z nich v 1. rodinné skupině a druhý ve 3. rodinné skupině. V dokumentaci obou chlapců jsou k nalezení záznamy o jejich vzájemném vztahu, které jsou střídavě pozitivní i negativní. Podpora a rozvíjení sourozeneckého vztahu je jedním z cílů uvedených v programu rozvoje osobnosti dítěte (dále jen „PROD“) chlapce D. Z další jeho spisové dokumentace je však patrné, že vztah mezi bratry postupně ochabuje, a cíl stanovený v PROD se tak nedaří naplňovat.

---

¹⁰ Ustanovení § 4 odst. 4 zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

¹¹ Článek 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

¹² Rozsudek Okresního soudu v Chomutově ze dne 28. března 2018, sp. zn. 15P 82/2011.

Opatření:

- 1) **Uvést, proč jsou zmíněné dvě sourozenecké dvojice rozděleny do různých rodinných skupin (spolu s vyjádřením ke zprávě).**
- 2) **Naplňovat práva sourozenců na udržování vzájemných rodinných vazeb (průběžně).**

2. Hodnocení dětí

Dítě s nařízenou ústavní výchovou má právo být hodnoceno a odměňováno a ke svému hodnocení se vyjadřovat.¹³

Podzákoné předpisy stanoví, že systém hodnocení si musí každé zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy stanovit ve svém vnitřním řádu,¹⁴ přičemž při využívání hodnotícího systému nemohou být omezována práva dítěte daná zákonem; zejména nelze podmiňovat uplatnění práv, která dítěti náležejí ze zákona, při užívání bodového systému dosažením určitého počtu bodů. Omezení práv dítěte může být realizováno pouze na základě opatření ve výchově a v souladu se zákonem.¹⁵

Standardy kvality péče o děti ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy a preventivně výchovné péči¹⁶ (dále také „standardy kvality“) požadují, aby motivační systém výchovně-vzdělávacího procesu:

- byl transparentní pro děti i zaměstnance,
- respektoval cíle, zásady a principy péče a práva všech zúčastněných osob a
- upřednostňoval pozitivní motivaci dítěte.¹⁷

Standardy kvality dále požadují, aby pedagogové i děti byli seznámeni s možnými následky nepatřičného chování dětí a aby zvolené výchovné postupy byly v souladu s výchovnými cíli, přiměřené a časově omezené.¹⁸

Ve vnitřním řádu zařízení je deklarováno, že těžiště hodnotícího systému leží ve schopnostech každého pedagoga přesně analyzovat jednotlivé projevy u dítěte a adekvátně na ně reagovat především v rovině mezilidských vztahů. Nicméně jako

---

13 Ustanovení § 20 odst. 1 písm. l) zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

14 Viz bod 5 písm. a) přílohy k vyhlášce č. 438/2006 Sb., kterou se upravují podrobnosti výkonu ústavní výchovy a ochranné výchovy ve školských zařízeních.

15 Čl. II odst. 1 metodického pokynu MŠMT k úpravě vnitřního řádu školského zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy (čj. MSMT-26924/2018-1).

16 Výnos ministra školství, mládeže a tělovýchovy č. 17/2018, kterým se stanoví standardy kvality péče o děti ve školských zařízeních pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a pro preventivně výchovnou péči.

17 Příloha č. 1 k standardům kvality, standard 2.20.

18 Standard 2.21.

„prostředek k co možná nejrychlejšímu a technicky nenáročnému informování dítěte i ostatních o jeho chování“ je využíván systém bodovací.¹⁹

Podle vnitřního řádu dětem přidělují body vychovatelé (max. 5 bodů denně²⁰), učitelé (max. 2 body za každou vyučovací hodinu), noční vychovatelé (max. 2 body denně) a nárazově také vedoucí pedagogický pracovník, speciální pedagog (10 bodů), ředitel, zástupce ředitele pro výchovu a zástupce ředitele pro školu (všichni 50 bodů).

Vychovatelé, učitelé a noční vychovatelé mohou dětem body také odebrat, a to konkrétně až 50 bodů denně (každý). Důvodem pro to může být neuposlechnutí jejich opakovaných požadavků, porušení pravidel chování, nedodržení pravidel bezpečnosti, svévolné vzdálení od skupiny, porušení příkazu, obcházení příkazu, plýtvání jídlem, vulgarismy, pozdní příchod z vycházky, nerespektování soukromí, vyměňování věcí či nedodržování pořádku. Za jeden přestupek mohou být dítěti odejmuty body pouze jednou.

Vyšší počet záporných bodů při závažnějších přestupcích odebírají pouze zástupci ředitele pro výchovu nebo vzdělání. Specifikaci jednotlivých přestupků a počet bodů, které jsou za ně odebrány, vnitřní řád neobsahuje.

Pro snadnější orientaci v bodovacím systému vypracoval ředitel dva zvláštní dokumenty shrnující pravidla pro bodování.

Na základě aktuálního počtu bodů jsou děti zařazovány do třech kategorií:

- kategorie „**STOP**“ (0 až 100 bodů),
- kategorie „**POZOR**“ (101 až 150 bodů) a
- kategorie „**JED**“ (více než 150 bodů).

Platí přitom pravidlo, že děti se nemohou dostat do záporných čísel (minimum je 0) a že každé dítě nacházející se v nejnižší kategorii se během jednoho týdne reálně může přesunout do kategorie střední.

Hlavním motivačním prvkem, se kterým tento systém pracuje, je **délka vycházek** a na to vázaná **délka možnosti užívat mobilní telefon** (30 x 60 x 120 minut v závislosti na kategorii, ve které se dítě nachází). Nadto mohou děti, které jsou v nejvyšší kategorii, jednou týdně měnit body v „krámku“ u zástupkyně vedoucí pro výchovu za další výhody (např. další minuty vycházky navíc). Při nákupu však mohou použít pouze tolik bodů, aby nespadly do nejnižší skupiny.

Plně se ztotožňuji s myšlenkou, která je vyjádřena ve vnitřním řádu, a totiž, že těžiště hodnotícího systému leží ve schopnostech každého pedagoga přesně analyzovat jednotlivé projevy u dítěte a adekvátně na ně reagovat, **především v rovině mezilidských vztahů.**

---

¹⁹ Viz kapitola 5.4.1 vnitřního řádu zařízení.

²⁰ V době prázdnin a dnů volna 10 bodů.

Systém bodování uplatňovaný v zařízení považuji za natolik **obsáhlý a podrobný**, že si nedovedu při jeho praktikování téměř představit současné využití korekce jednání prostřednictvím mezilidských vztahů

Za problematické považuji také to, že:

- pravidla jsou **nejasná**; zatímco v jednom přehledovém dokumentu je ohodnocena odebráním 50 bodů pouze absolutní negace a odmítání, v jiném dokumentu se odebráním 50 bodů trestá kouření, krádež, napadení, podvod ničení majetku, tedy prohřešky, které jsou v prvně zmiňovaném dokumentu ohodnoceny odebráním 150 bodů; takto vysoké odebrání bodů zase není uvedeno ve vnitřním řádu.
- některé **prohřešky (resp. jejich trestání) jsou sporné**; jedná se například o trestání plýtvání jídlem (v čem spočívá a proč je trestáno?), nebo směňování osobních věcí (proč je trestáno?).
- systém **není uplatňován vůči všem dětem stejně**; například jedno z dětí bylo v době návštěvy kvůli kouření „na nule“, ale během odpoledního programu mělo mobil u sebe; pracovníkům Kanceláře sdělilo, že pokud odmítne mobil odevzdat, vychovatel to dál neřeší – patrně z obavy z konfliktu.
- není **upřednostňována** pozitivní motivace; ačkoli zařízení proklamuje, že bodový systém vychází ze zásady pozitivní motivace, z výše uvedeného přehledu ohodnocení jednotlivých činností a chování dítěte vyplývá spíše opak, neboť v něm drtivě převažují činnosti, za které jsou body strhávány; na první pohled je také zcela patrný výrazný nepoměr mezi maximálním ziskem (+50 bodů) a maximální ztrátou (-150 bodů); pokud se tedy dítě jedním skutkem závažněji proviní, nemá žádnou možnost toto provinění opět jedním mimořádným skutkem napravit; pro děti s výraznými poruchami chování, jejichž selhávání ve vztahu k pravidlům zařízení je výrazným a častým osobnostním jevem, může být takový systém značně demotivující a dítě může být v konečném důsledku frustrované nebo na pravidla zcela rezignuje.

Celkově jsem zastáncem osobnějšího přístupu k dětem a přimlouvám se za to, aby ředitel systém nejprve sjednotil, zjednodušil, dbal o spravedlivé uplatňování vůči všem a změnil poměr mezi plusovými a minusovými body, ale především, aby od něj postupně úplně upustil a s dětmi pracoval pouze na základě jejich individuálních vlastností a potřeb, a jak uvádí ve vnitřním řádu, především v rovině mezilidských vztahů.

Opatření:

- 3) Postupnými kroky zcela upustit od bodovacího systému (do 1 roku).**

3. Postup při úmyslném zničení majetku zařízení

Dítě s nařízenou výchovou má povinnost dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců zařízení, šetrně zacházet se svěřenými věcmi, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku,

v prostorách zařízení a osobních věcech udržovat pořádek a čistotu a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu.²¹

Za prokázané porušení těchto povinností může být dítěti:

- a) odňata dříve udělená výhoda,
- b) sníženo kapesné v rozsahu stanoveném tímto zákonem,
- c) omezeno nebo zakázáno trávení volného času mimo zařízení,
- d) odňata možnost účastnit se atraktivní činnosti či akce,
- e) zakázány návštěvy,²² a to na dobu nejdéle 30 dnů v období následujících 3 měsíců.²³

V zařízení funguje praxe, podle které v případě, kdy dítě úmyslně zničí majetek zařízení,²⁴ následuje vedle opatření ve výchově v podobě zkrácení kapesného (viz kapitola kapesné) kolektivní trest pro celou skupinu, a to snížení provozních záloh na případné nadstandardní aktivity skupiny. Cílem je patrně zamezení ničení majetku dětmi a přenesení odpovědnosti za své chování.

Tuto praxi považuji za nevhodnou, neboť velmi znevýhodňuje děti, které společné vybavení neničí a uvádí do praxe princip kolektivní viny, což může mít velmi negativní důsledky.

Opatření:

- 4) Zrušit pravidlo o kolektivních trestech za škodu způsobenou jedním dítětem (bezodkladně).**

4. Kapesné

Děti mají právo na kapesné.²⁵ Jeho minimální i maximální výši stanoví nařízení vlády v závislosti na věku dítěte²⁶. Za prokázané porušení povinností vymezených zákonem může být dítěti kapesné sníženo, a to v rozsahu stanoveném zákonem.²⁷ Další podrobnosti ohledně vyplácení kapesného upravuje metodický pokyn MŠMT²⁸.

---

21 Ustanovení § 20 odst. 2 písm. a) zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

22 S výjimkou návštěv odpovědných za výchovu, osob blízkých a oprávněných zaměstnanců OSPOD.

23 Ustanovení § 21 odst. 1 zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

24 Během návštěvy se řešily rozkopnuté dveře na jedné ze skupin.

25 Ustanovení § 31 odst. 1 zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

26 Nařízení vlády č. 460/2013 Sb., o stanovení částky příspěvku na úhradu péče, částky kapesného, hodnoty osobních darů a hodnoty věcné pomoci nebo peněžitého příspěvku dítěti ve školských zařízeních pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

27 Ustanovení § 21 odst. 1 písm. b) zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

28 Metodický pokyn k vyplácení kapesného v návaznosti na hodnocení dětí ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy č. j. 31315/2017 (dále jen „metodický pokyn“).

Dle vnitřního řádu spravují kapesné dětem určení vychovatelé, a to na individuálních „kontech“ dětí. Tam jsou uloženy i ostatní finanční prostředky. Dítě může do konta svého kapesného kdykoliv nahlédnout. Vychovatel vydává dítěti peníze na bezprostřední využití. Pokud má dítě na svém kontě dostatek finančních prostředků, může dle vnitřního řádu po dohodě s vychovatelem provádět nákupy, a to jak dávků pro rodiče, tak i pro sebe. Jedno z dětí pracovníkům Kanceláře sdělilo, že pokud si chce něco koupit, musí u toho být vždy vychovatel. Sociální pracovnice naopak v rozhovoru uvedla, že podle ní to funguje s kapesným tak, že dítěti je vydána celá částka a následně dokládá vychovateli účtenky.

Obě nastíněné varianty považuji za nesprávné. Domnívám se, že není nutné, aby děti musely dokládat, za co utratí své kapesné, ať už prostřednictvím účtenek, nebo tak, že jim jsou peníze vydávány pouze v obchodě. Kapesné náleží dětem. Pohled dospělého na to, zda stojí za to utrácet, se pochopitelně od dětského liší, avšak zařízení by mělo nechat rozhodnutí na dítěti. Může (a mělo by) je učit s penězi hospodařit, naučit je spořit, hovořit o smysluplnosti nákupu některých věcí, ale to znamená něco jiného než direktivně určovat, za co peníze z kapesného utrácet.

V případě, kdy dítě způsobí zařízení **škodu na majetku**, dojde k ponížení kapesného, přičemž odebraná část kapesného se využije na financování oprav. Dle sociální pracovnice se v těchto případech kapesné poníží o 1/3 částky. Z jednotlivých udělených opatření ve výchově nebylo možné určit, o kolik přesně bylo kapesné poníženo, vždy bylo uvedeno pouze, že se jedná o „ponížení kapesného v rozsahu stanoveném zákonem“.

Předpokládám, že zařízení se tímto odkazuje na § 21 zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy („za prokázané porušení povinností vymezených tímto zákonem může být dítěti sníženo kapesné v rozsahu stanoveném tímto zákonem“). Zákon však ve skutečnosti žádný rozsah omezení neupravuje. Původní ustanovení o tom, že dítě má nárok minimálně na dvě třetiny zákonem vymezeného kapesného, vykládané tak, že je možné kapesné opatřením ve výchově snížit o jednu třetinu, bylo ze zákona s účinností od 1. listopadu 2012 vypuštěno. Nyní zákon přiznává dítěti nárok na kapesné, jehož výši stanoví vláda nařízením.²⁹ **Je tedy zřejmé, že zákon o ústavní výchově odkazuje v § 21 odst. 1 písm. b) a v odst. 3 písm. c) na neexistující právní úpravu.** Z toho plyne závěr, že toto opatření ve výchově za stávající podoby zákona o ústavní výchově nelze ukládat.

Jsem si vědoma toho, že zákonná úprava je v tomto případě poněkud zavádějící a je povinností zákonodárce, aby toto napravil. Stejně tak jsem si vědoma toho, že krácení kapesného (v přiměřeném rozsahu) může být efektivním nástrojem pro korekci chování dětí. Musím však trvat na dodržení zákona a požádat ředitele, aby do doby, než to bude obecně závazný předpis umožňovat, upustil od udělování opatření ve výchově v podobě snižování kapesného.

Opatření:

5) **Neprovádět dohled nad tím, za co dítě utratí své kapesné (průběžně).**

---

29 Ustanovení § 31 zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

6) Nesnižovat kapesné do doby, než to bude zákon umožňovat (bezodkladně).

5. Samostatné vycházky

Dítě s nařízenou ústavní výchovou starší 7 let věku má právo opustit zařízení za účelem samostatné vycházky.³⁰ Omezit možnost samostatných vycházek na určitou dobu v důsledku kázeňského provinění lze pouze na základě opatření ve výchově. Pedagogický pracovník s vycházkou nemusí souhlasit i z jiných důvodů než jen kázeňských, např. tehdy, když se dítě necítí fyzicky dobře, ale i přesto chce ven, pro špatné povětrnostní podmínky v souvislosti se zdravotním stavem dítěte, pro nesplněnou přípravu do školy apod.³¹

Délka individuálních vycházek v zařízení je dle vnitřního řádu stanovena na základě hodnotícího systému a pohybuje se mezi 30 minutami až 2 hodinami (viz kapitola hodnocení dětí). Vycházku nad 2 hodiny schvaluje zástupce ředitele pro výchovu, a to rovněž na základě hodnotícího systému. Vycházky dětí jsou rozděleny tak, že v pondělí a ve středu mezi 15. a 17. hodinou mají vycházky dívky, v úterý a ve čtvrtek ve stejný čas chlapci. Pokud by děti chtěly trávit čas venku ve dnech, kdy nemají samostatné vycházky, je to možné pouze za doprovodu vychovatele, anebo jiného pedagoga.

Takto minimalistické pojetí vycházek považuji za nedostatečné. Již můj předchůdce v roce 2011 požadoval, aby byly vycházky dětem umožňovány v zásadě každý den (pokud neobdržely opatření ve výchově)³², a já se s tímto názorem plně ztotožňuji. Ostatně ve většině mnou navštívených zařízení se již jedná o běžnou praxi.

Opatření:

7) Rozšířit možnost samostatných vycházek na všechny dny (bezodkladně).

6. Stravování

Organizace stravování v zařízení je jedním z prostředků, jak lze napomoci k tomu, aby bylo prostředí pro dítě více běžnou domácností než ústavním zařízením. Usedání rodiny ke společnému jídlu je často nejen společenským rituálem, ale i stabilizačním prvkem pro dítě. Zaměstnanci mohou zajišťovat stravování za pomoci dětí obdobně jako v rodině, zejména snídaně, svačiny, celodenní stravování o víkendech, v době svátků apod. s tím, že současně mohou provádět nákup potravin, a to v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem.³³

---

30 Ustanovení § 20 odst. 1 písm. p) zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

31 Článek II odst. 3 Metodického pokynu k úpravě vnitřního řádu školského zařízení pro výkon ústavní výchovy.

32 Zpráva ze systematických návštěv školských zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy. Veřejný ochránce práv - ombudsman [on-line]. Brno: © Kancelář veřejného ochránce práv [cit. 11. 8. 2019]. Dostupné z https://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/ochrana_osob/2012/2012_skolska-zarizeni.pdf, 2011, str. 85.

33 Viz ustanovení § 2 odst. 2 vyhlášky č. 438/2006 Sb., kterou se upravují podrobnosti výkonu ústavní výchovy a ochranné výchovy ve školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

Děti v zařízení se ve všední dny stravují výhradně ve společné jídelně, která je součástí zařízení. V neděli je pak celodenní stravování zcela v kompetenci rodinné skupiny, což v praxi vypadá tak, že děti spolu s vychovatelem v pátek vymyslí jídelníček, následně společně nakoupí potřebné suroviny, ze kterých si pak společně uvaří.

Popsanou praxi (částečné stravování na skupinách) zavedl po svém příchodu nový ředitel. Tento krok oceňuji a dávám ke zvážení, pokud se tato praxe v budoucnu osvědčí, její rozšíření i na další nepracovní dny, tedy i soboty a státní svátky, a u nenáročných jídel (například snídaní) i na všední dny.

Dívka E. pracovníkům Kanceláře sdělila, že je vegankou, ale zařízení jí v tomto nevychází vstříc. Ze spisové dokumentace dívky vyplývá, že personál je o jejím veganství informován. To pracovníkům Kanceláře potvrdili také zaměstnanci zařízení, kteří uvedli, že možnost přípravy veganského jídla s vedoucí kuchyně aktuálně řeší, problém však vidí v tom, že jde o další požadavek na personál kuchyně, který toho času připravoval vedle klasických jídel také jídla pro děti s bezlepkovou či diabetickou dietou. Za další problém personál označil, že příprava veganské stravy, která by splňovala požadované nutriční hodnoty a současně by spadala do spotřebního koše, by s sebou pravděpodobně nesla zvýšené náklady. Výrazným faktorem v řešení této situace je také otec dívky, který při komunikaci se zařízením opakovaně uvedl, že zásadně nesouhlasí s tím, aby se jeho dcera stravovala vegansky. Její odmítavé postoje ke konzumaci neveganského jídla označil za pózy, jejichž prostřednictvím se snaží upoutat pozornost ostatních.

Dívce bylo v době návštěvy necelých 15 let. Tento věk považuji za dostatečný k tomu, aby byl dívčin názor brán vážně. Pokud dívka odmítá jíst potraviny živočišného původu, ignorováním tohoto jejího názoru zařízení nedosáhne naplnění požadovaných nutričních hodnot, ale pouze hladovění dívky, a tím i ohrožení jejího zdraví. Doporučuji proto se s dívkou a pracovníky kuchyně na toto téma sejit a zjistit, jaké jsou v této oblasti možnosti tak, aby byly splněny nutriční a jiné požadavky a zároveň byl respektován názor dívky. Za vhodné považuji k tomuto setkání přizvat také nutričního terapeuta. Je možné, že v této oblasti došlo v době po návštěvě k určitému posunu, proto žádám ředitele o sdělení aktuálního vývoje v této věci.

Opatření:

- 8) Postupně rozšířit stravování na skupinách i na jiné dny, než je neděle (průběžně).**
- 9) Spolu s vyjádřením ke zprávě sdělit, jak zařízení postupovalo při vyřizování individuálního požadavku dítěte na veganskou stravu.**

7. Používání mobilních telefonů

Dítě má právo na udržování kontaktu s osobami odpovědnými za výchovu a dalšími blízkými osobami, a to formou korespondence, telefonických hovorů a osobních návštěv.³⁴ Podle metodického pokynu ministerstva mají děti právo na vlastní mobilní telefony

---

³⁴ Ustanovení § 20 odst. 1 písm. n) zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

nebo jiné obdobné komunikační prostředky denně v době svého osobního volna; omezení možnosti používat tyto prostředky podle vnitřního řádu se může vztahovat zejména na dobu školního vyučování, přípravy na vyučování, stravování, komunitních a terapeutických činností, řízených výchovně vzdělávacích činností a dobu nočního klidu.³⁵

Děti v zařízení odevzdávají mobilní telefony vychovatelům, kteří jim je vydávají v době osobního volna. Doba, po kterou mohou být děti na mobilu, je závislá na tom, v jakém bodovém stupni se konkrétní dítě nachází (30, 60 nebo 120 minut denně – viz kapitola č. 2).

S touto praxí nesouhlasím a považuji ji za nesprávnou. Povinnost odevzdávat mobil nemá oporu v zákoně. Dítě má povinnost předat do úschovy na výzvu ředitele pouze předměty ohrožující výchovu, zdraví a bezpečnost³⁶, přičemž nelze říct, že mobilní telefon pro všechny děti takový předmět představuje. Možnost individuálního odebrání je možná, neměla by však být uplatňována plošně. Upozorňuji na to, že odebrání mobilního telefonu není to stejné jako zákaz jeho aktivního používání, např. při vyučování nebo společných činnostech s vychovatelem.

Opatření:

10) Neodebírat bez dalšího dětem jejich mobilní telefony. Případné odebrání posuzovat individuálně a řádně je zdůvodnit (průběžně).

11) Umožnit dětem používat mobilní telefony po celou dobu jejich volna (průběžně).

8. Přístup k internetu

Přístup k internetu představuje pro děti s nařízenou ústavní výchovou realizaci nejen jejich práva na udržování kontaktu se svými blízkými³⁷, ale také práva na rozvíjení tělesných, duševních a citových schopností a sociálních dovedností.³⁸

Děti nemají možnost připojit se v prostorech zařízení k Wi-Fi. Přístup k internetu je možný pouze ze stolních počítačů, které se nacházejí v počítačové učebně (prostory školy) a po jednom na rodinných skupinách, na nichž se děti ve vymezených intervalech střídají. Děti mají zablokovaný přístup na sociální sítě, zejména Facebook. Důvodem je údajně to, aby se nemohly vzájemně domlouvat na útěcích.

Domnívám se, že v dnešní době, kdy má drtivá většina domácností zřízen neomezený přístup k internetu, jsou děti nepřiměřeně znevýhodňovány, pokud mohou trávit volný čas na internetu pouze v rozsahu několika desítek minut denně. Internet přitom představuje velice levný a efektivní nástroj pro komunikaci s rodinou, blízkými a kamarády dítěte vně

---

35 Článek III metodického pokynu MŠMT k úpravě vnitřního řádu školského zařízení pro výkon ústavní a ochranné výchovy (č. j. MSMT-26924/2018-1).

36 Ustanovení § 20 odst. 2 písm. b) zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

37 Ustanovení § 20 odst. 1 písm. n) zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

38 Ustanovení § 20 odst. 1 písm. b) zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

zařízení. Sociální sítě mohou sloužit pro děti jako inspirace, neboť jejich prostřednictvím je možné sledovat své vzory, ať už sportovce, youtubery, blogery, nebo například i osobnosti, které vyrůstaly ve školských zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy.

Generace umístěných dětí se sociálními sítěmi takřka vyrůstá a jejich vlivu si nelze nevšimnout. Není proto vhodné od nich děti odšťihávat, neboť po odchodu ze zařízení dětem budou chybět praktické zkušenosti s jejich fungováním i nástrahami. Za vhodnější považují podporovat děti v edukaci v oblasti bezpečného používání internetu a sociálních sítí. Z výchovných důvodů je samozřejmě možné zablokovat přístup k obsahu, který je pro děti nevhodný.

Zabránění domlouvání útěků za zařízení není podle mého názoru dostatečným důvodem pro takto striktní omezení přístupu k internetu a sociálním sítím. Děti by tedy měly mít možnost přístupu k bezpečnému internetu, ideálně prostřednictvím Wi-Fi, ke které by se mohly připojit skrze své mobilní telefony v době svého osobního volna.

Opatření:

- 12) Zajistit dětem přístup k bezpečnému internetu minimálně v době jejich osobního volna (do 6 měsíců).**
- 13) Nezakazovat dětem přístup k sociálním sítím bez dalšího. Případné omezení posuzovat individuálně a řádně je zdůvodnit (průběžně).**

9. Postup při nepovolení pobytu mimo zařízení

Ředitel zařízení povoluje dítěti pobyt mimo zařízení.³⁹ V případě, že rozhoduje o zamítnutí žádosti o povolení pobytu, tak se jedná o rozhodnutí v oblasti státní správy.⁴⁰

V dokumentaci dítěte F. byl nalezen záznam o tom, že OSPOD nedoporučuje víkendový pobyt dítěte u jeho rodiče (otci to OSPOD sdělil spolu s doporučením, aby si zajistil vhodnější bydlení). V dokumentaci již není dohledatelné žádné rozhodnutí ředitele zařízení o povolení pobytu (předpokládám, že by se jednalo o zamítavé rozhodnutí). Personál pracovníkům Kanceláře sdělil, že v případě, kdy ředitel zařízení nepovolí pobyt, je o tomto rodič informován telefonicky. Této praxi rozumím, jedná se o nejrychlejší a nejefektivnější styl komunikace s rodičem. Ředitel by však správně měl zároveň s ústním oznámením vydat správním rozhodnutí, proti kterému by měl rodič možnost se odvolat. Vzhledem k tomu, že zde ředitel rozhoduje jako správním orgán, je nezbytné, aby vždy vydával písemné rozhodnutí o zamítnutí pobytu.

Opatření:

- 14) V případě zamítnutí pobytu dítěte u třetí osoby je nutné, aby ředitel zařízení o tomto vydal rozhodnutí ve správním řízení (průběžně).**

---

³⁹ Ustanovení § 23 odst. 1 písm. a) zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

⁴⁰ Ustanovení § 24 odst. 3 písm. e) zákona o výkonu ústavní a ochranné výchovy.

Přehled opatření k nápravě

Spolu s vyjádřením ke zprávě	<ul style="list-style-type: none"> • Uvést, proč jsou zmíněné dvě sourozenecké dvojice rozděleny do různých rodinných skupin (opatření č. 1). • Sdílet, jak zařízení postupovalo při vyřizování individuálního požadavku dítěte na veganskou stravu (opatření č. 9).
Bezodkladně	<ul style="list-style-type: none"> • Zrušit pravidlo o kolektivních trestech za škodu způsobenou jedním dítětem (opatření č. 4). • Nesnižovat kapesné do doby, než to bude zákon umožňovat (opatření č. 6). • Rozšířit možnost samostatných vycházek na všechny dny (opatření č. 7).
Do 6 měsíců	<ul style="list-style-type: none"> • Zajistit dětem přístup k bezpečnému internetu minimálně v době jejich osobního volna (opatření č. 12).
Do 1 roku	<ul style="list-style-type: none"> • Postupnými kroky zcela upustit od bodovacího systému (opatření č. 3).
Průběžně	<ul style="list-style-type: none"> • Naplňovat práva sourozenců na udržování vzájemných rodinných vazeb (opatření č. 2). • Neprovádět dohled nad tím, za co dítě utratí své kapesné (opatření č. 5). • Postupně rozšířit stravování na skupinách i na jiné dny, než je neděle (opatření č. 8). • Neodebírat bez dalšího dětem jejich mobilní telefony. Případné odebrání posuzovat individuálně a řádně je zdůvodnit (opatření č. 10). • Umožnit dětem používat mobilní telefony po celou dobu jejich volna (opatření č. 11). • Nezakazovat dětem přístup k sociálním sítím bez dalšího. Případné omezení posuzovat individuálně a řádně je zdůvodnit (opatření č. 13). • V případě zamítnutí pobytu dítěte u třetí osoby je nutné, aby ředitel zařízení o tomto vydal rozhodnutí ve správním řízení (opatření č. 14).